

SAKRAMENTET E KISHËS KATOLIKE

SAKRAMENTET E KISHËS KATOLIKE

- **BURIMET ZYRTARE:**

Websiti zyrtar I Katekizmit te Kishës Katolike: Vatican.va

Websiti zyrtar i Urdhrit Domenikan www.amici.domenicani.it;
RUBRICA: UN SACERDOTE RISPONDE; në të cilin besimtarët i bëjnë pyetje të shumëllojshme priftit domenikan, profesor teologjie, tomisti Atë Angelo Bellon;

Websiti zyrtar i priftit italian Don Leonardo Maria Pompei, prifti i Kishës Katolike Romane: [In Voluntate Dei](http://InVoluntateDei)

SAKRAMENTET E KISHËS KATOLIKE

SAKRAMENTI I MARTESËS

Martesa e Jozefit
e Marisë: martesa
shembullore për
një të krishterë

Martesa sipas media-ve...

Familja “ideale”

Martesa
sipas
shumicës
prej nesh...

**Ndoshta martesë nuk është
krejt ashtu si na e paraqesin
në media...**

...Ose ndoshta po?

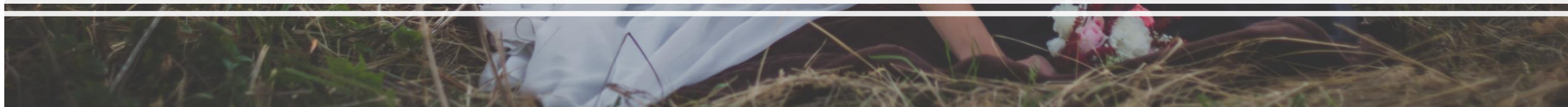

ÇFARË ËSHTË MARTESA?

- Pakti martesor, me anë të të cilit burri e gruaja vendosin midis tyre bashkëndarjen e jetës së tyre, për natyrën e vet e drejtuar tek e mira e bashkëshortëve dhe tek riprodhimi dhe edukimi i fëmijëve, ndër të pagëzuarit është ngritur nga vetë Krishti Zot në dinjitetin e sakramentit. (KKK 1601)
- Së pari duhet të dallojmë midis **martesës "natyrore"**, pra martesës në vetvete, siç e ka menduar Hyji që në fillimet e krijimit, kur ka krijuar botën dhe sidomos burrin e gruan, dhe **martesës "sakramentale"**, pra martesës në kishë.

MARTESA "NATYRORE"

Martesa në planet e Hyjit...

- Martesa midis burrit dhe gruas ka qenë në planet e Zotit që në fillimet e krijimit dhe përbiles Shkrimi i Shenjtë fillon e pastaj përmbillet po me këtë fjalë, më konkretisht me "dasmën e Qengjit":

Atëherë më tha: »Shkruaj! Të lumët ata që janë të thirrur në gostinë e dasmës së Qengjit.(Zbulesa 19, 9).

- Vetë Zoti, Krijuesi i tokës dhe i qiellit, e ka themeluar martesën: vetë Ai është autori i martesës! Pra, martesa nuk është një institucion njerëzor, por hyjnor.
- Thirrja për t'u martuar është e shkruar në natyrën e vetë njeriut, e çdo burri dhe çdo gruaje që kanë dalë nga duart e Zotit, Krijuesit tonë.
- Hyji është dashuri, na thotë Gjoni në letrën e tij të parë (Letra e parë e Gjonit 4, 8) dhe duke qenë se e ka krijuar njeriun sipas imazhit dhe përngjashmërisë së tij dhe duke qenë se i ka krijuar mashkull e femër, i ka krijuar në mënyrë të tillë që dashuria e tyre reciproke të bëhet një imazh i vërtetë i dashurisë absolute dhe perfekte që Zoti ka për njeriun, për çdo njeri.

Hyji krijon Adamin...

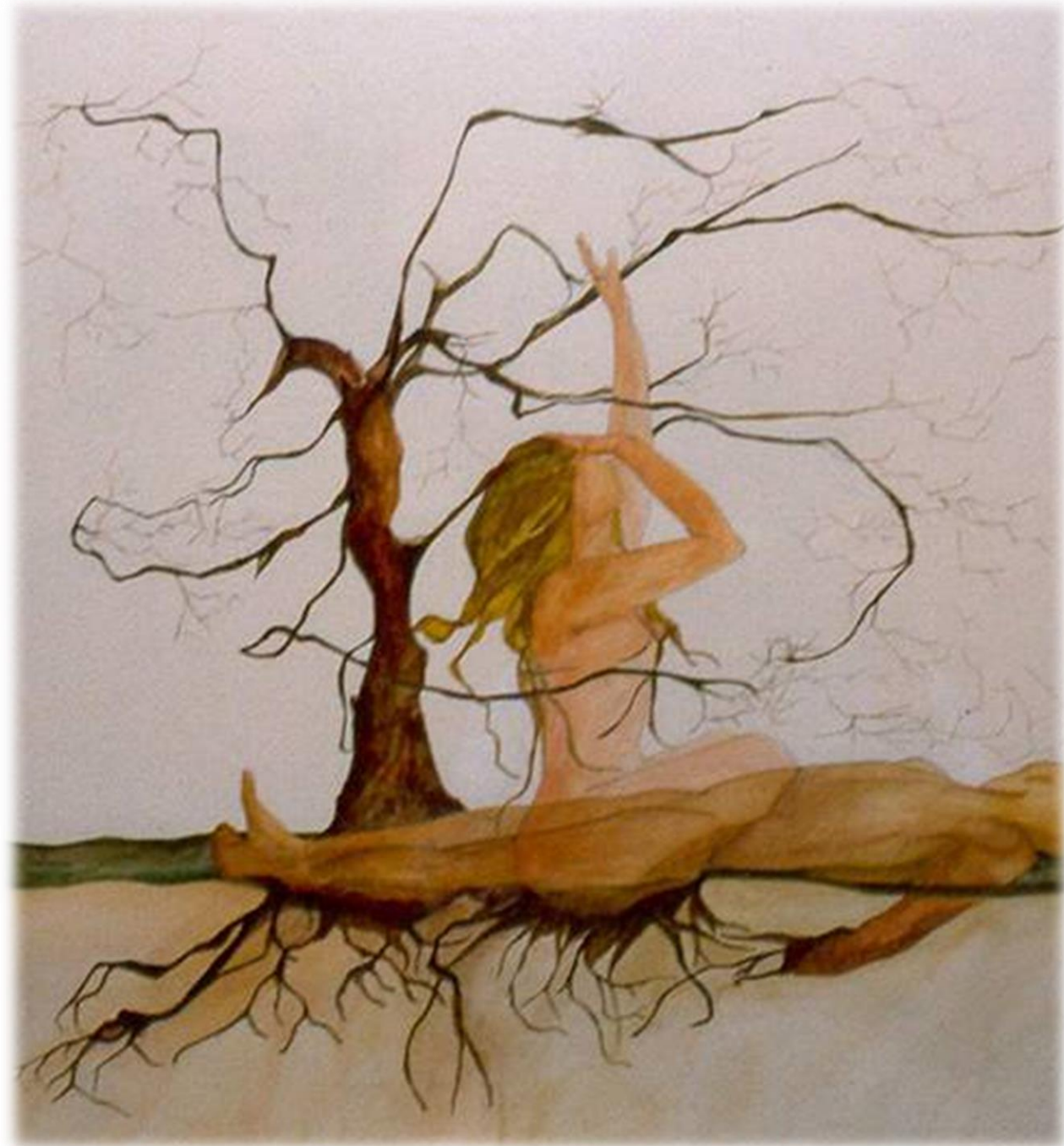

Ja të lexojmë së bashku zanafillën tonë, të genes njerëzore, të llojit njerëzor, në burrin e parë (Adami) dhe në gruan e parë (Eva), pra çastin kur u krijua njeriu nga Zoti:

Hyji tha: “Le ta bëjmë njeriun në shëmbëlltërinë e në përngjasimin tonë që të jetë zotëruar i peshqve të detit, i shpendëve të qiellit, i kafshëve, i mbarë tokës, dhe i çdo zvarraniku që zvarritet mbi tokë”! Hyji krijoi njeriun në përngjasimin e vet, e krijoi në përngjasimin e Hyjit; i krijoi mashkull e femër. Hyji i bekoi dhe u tha: “Shtohuni e shumohuni e mbusheni tokën dhe sundojeni atë! Bëhuni zotëruar të peshqve të detit, të shpendëve të qiellit dhe të çdo gjallesë që lëviz përmbi tokë” (Zanafilla 1,26-28).

Hyji krijon edhe Evën...

Zoti Hyj tha edhe: “Nuk është mirë që njeriu të jetë vetëm: do t’ia bëj një ndihmë që t’i përngjajë”. Pasi Zoti Hyj i kishte formuar prej dheut të gjitha kafshët e gjalla të fushës dhe të gjithë shpendët e qiellit, i solli te njeriu, për të parë, se si do t’i quajë, sepse secila kafshë e gjallë do të mbante atë emër, me të cilin do ta quante njeriu. Njeriu ia ngjiti emrin përkatës secilës bagëti, secilit shpend të qiellit dhe secilës egërsirë të fushës; por për njeriun nuk gjendej një ndihmës që t’i përngjante atij. Prandaj, Zoti Hyj i lëshoi njeriut një gjumë të rëndë. Pasi e zuri gjumi, ia nxori një brinjë dhe vendin e saj e mbushi me mish. Zoti Hyj e përftoi gruan prej brinjës që ia kishte nxjerrë njeriut dhe e solli te njeriu. Atëherë njeriu klithi: “Kjo tani është ashti i eshtrave të mi dhe mishi i mishit tim! Le të quhet Grua, sepse kjo u mor nga njeriu”. Për këtë arsye njeriu do ta lërë të atin dhe t’ëmën e vet dhe do të jetojë bashkë me gruan e vet e do të bëhen një trup i vetëm. (Zanafilla 2, 18-24)

... e të dy do të jenë një trup i vetëm

- Realiteti që ndodh në martesën, realitet që spikat akoma më shumë në martesën sakramentale, por vlen edhe për martesën "natyrore", është që gruaja e burri që martohen bëhen një mish i vetëm, një trup i vetëm. Përbiles Jezusi vetë e përsërit këtë gjë, dhe e gjejmë në ungjillin e Mateut:

Jezusi iu përgjigj: “A nuk keni lexuar: Krijuesi, kur i krijoi në fillim i krijoi mashkull e femër e tha: ‘Për këtë arsye njeriu do ta lërë babain e nënën e vet e do të jetojë me gruan e vet e të dy do të jenë një trup i vetëm?’ (Mateu 19, 4-5)

...një ëndërr e shpërfytyruar

- Megjithatë, bukuria e projekteve të Zotit nuk duhet të bëjë që të harrojmë realitetin në tërësinë e tij: realitetin e njerzimit të goditur nga mëkati, nga mëkati origjinal së pari, por edhe mëkatet personale.
- Ky unitet i thellë i bashkëshortëve ashtu siç e ka menduar Zoti dhe po ashtu pazgjidhshmëria dhe besnikëria e martesës e kanë humbur vlerën dhe kuptimin e tyre ndër vite dhe sidomos në disa kultura e vende që janë influencuar nga elemente të tjera si psh divorci, poligamia, por edhe në Dhjatën e Vjetër, profetët kanë folur për martesën me këto karakteristika dhe vlera: mund t'i gjejmë në librin e Rutit, librin e Tobisë dhe mbi të gjitha në Kantikun e Kantikëve

Dashuria e fortë si vdekja...

*M' uendos si vullë mbi zemrën tënde,
porsi vullë mbi dorën tënde se dashuria
është e fortë si vdekja, i pashmangshëm
është si dheu i zi lakmimi; vapa e saj si
vapa e zjarrit, flakë hyjnore! Ujërat e
mëdha dashurinë nuk mund ta udalin,
nuk e fikin as lumenjtë! Kush do të
jepte gjithçka ka në shtëpinë e vet me
qëllim të blejë dashurinë, do të përbufej
prej gjithkujt.*

(Kantiku i Kantikëve 8, 6-7)

MARTESA SAKRAMENTALE

Pse ishte e nevojshme që të «shpikej» një sakrament i martesës?

- Për të kuptuar rëndësinë e Sakramentit të Martesës, duhet të rikthehemi në origjinën e jetës sonë të krishterë: duhet t'i dimë rëndësinë Pagëzimit tonë.
- Nuk mund t'ja kuptojmë rëndësinë sakramentit të Martesës dhe si pasojë të vendosim të martohemi në kishë, nëq nuk jemi futur në jetën e krishterë, që është jeta që i jep jetë dhe ushqim këtij sakramenti.
- Nëq dilet nga kjo jetë (që fillohet nëpërmjet Pagëzimit) dhe bëhet një jetë praktikisht sikur të mos ishim të pagëzuar, atëherë është normale që shumë të rinj (dhe më pak të rinj) që janë të pagëzuar, nuk e ndjejnë më nevojën për t'u martuar në kishë.
- Atëherë, pika nga e cila duhet të fillojmë, nëq jemi sado pak të interesuar për të ditur për martesën sakramentale, nuk është martesa në kishë në vetvete, por është jeta jonë e krishterë:

Në çfarë pike është jeta ime e krishterë?

Jini të shenjtë, sepse unë jam i shenjtë, Zoti, Hyji juaj.

(Levitiku 19, 2)

- Ky pra është objektivi real i jetës sonë, i jetës së secilës qenie njerëzore.
- Pra, edhe objektivi themelor i martesës sakramentale, i faktit që martesë natyrore është ngritur nga Krishti në dinjitetin e një sakramenti, është bërë sakrament, është shenjtërimi i secilit prej nesh, sepse Zoti nëpërmjet martesës sakramentale, do të na bëjë shenjt, dmth na do të lumë që do të thotë të lumtur. Pra, Zoti na do të lumtur.
- Ky është objektivi kryesor i Martesës Sakramentale: t'i bëjë bashkëshortin e bashkëshorten shenjt nëpërmjet këtij "**mjeti specifik të hirit**" që është sakramenti i Martesës, dmth t'i bëjë të lumtur, dhe po ashtu duke qenë "sakrament" i vërtetë, efikas, është një "shenjë e shenjtë", pra një shenjë efikase e një realiteti më të thellë e më të fshehur që është Aleanca ("Martesa") e Jezu Krishtit me Kishën, dmth me secilin prej nesh.

Të lumët Luigi e Maria Beltrame Quatrocchi, që u shenjtëruan nëpërmjet martesës së tyre

Jezusi e kthen martesën në origjinën e saj...

- Së pari, Jezusi flet për martesën "natyrore" kur, i pyetur nga farizenjtë se a lejohet divorci. Atëhere Jezusi, pa lënë vend për keqkuptime, u përgjigjet që në fakt ky nuk është vullneti i Hyjit, por i njerëzve, dhe Moisiu, edhe pse profet i mirë i Zotit, ja ka lejuar (pra lejuar, jo dashur drejtpërdrejtë) divorcin për shkak të ngurtësisë së zemrës së tyre:

Atëherë iu paraqitën disa farisenj dhe, me qëllim që ta sprovonin, e pyetën: "A është e lejueshme ta lëshojë burri gruan për ndonjë arsye." Jezusi iu përgjigj: "A nuk keni lexuar: Krijuesi, kur i krijoi në fillim i krijoi mashkull e femër e tha: 'Për këtë arsye njeriu do ta lërë babain e nënën e vet e do të jetojë me gruan e vet e të dy do të jenë vetëm një trup?' Kështu ata nuk janë më dy, por një trup i vetëm. Prandaj: çka Hyji bashkoi, njeriu të mos e ndajë!" Por ata vijuan: "E përse atëherë Moisiu urdhëroi: 'të jepet letërndarja e të lëshohet?'" Ai u përgjigj: "Moisiu ju lejoi t'i ndani gratë tuaja për shkak të karakterit tuaj të pagdhendur. Por në fillim nuk ka qenë ashtu. (Mateu 19, 3-8)

- Kështu, duke ju kujtuar e përmendur vargjet biblike të Zanafillës, ai e rikthen martesën në origjinën e vet, ashtu sikurse Hyji e kishte menduar në fillim të Krijimit të botës e të njeriut.

Jezusi themelon Sakramentin e Martesës

- Pjesa biblike më e saktë nëpërmjet të cilës kuptojmë që Martesa për të pagëzuarit është bërë Sakrament, dmth shenjë e shenjtë, efiqsase e prezencës së vetë Jezu Krishtit midis nesh, midis çiftit të martuar dhe një shenjë e dashurisë që Krishti ka për secilin prej nesh.
- E gjëjmë në ungjillin sipas Gjonit, në darkën e famshme të Kanës, në të cilën Jezusi bën mrekullinë e parë (shndërron ujin në verë).

Të tretën ditë po bëhej një dasmë në Kanë të Galilesë. Aty ishte edhe nëna e Jezusit. Në dasmë ftuan edhe Jezusin e nxënësit e tij. Kur u mbaroi vera, nëna e Jezusit i tha: “Nuk kanë më verë! [E] Jezusi i tha: “Moj burrneshë, a është punë për ne? Ende nuk erdhi koha ime!” Nëna e tij u tha shërbyesve: “Bëni gjithçka t’ju thotë!” Ishin aty të vëna gjashtë enë guri që shërbenin për larje të rëndomta të judenjve. Secila zinte dy apo tri masë. Jezusi u tha shërbyesve: “Mbushni enët me ujë!” Ata i mbushën deri në grykë. “Merrini tani - u tha atëherë - e çojani kryetarit të tryezës.” Ata ia çuan. Kur kryetari i tryezës e kërkoi ujin e kthyer në verë - e nuk e dinte nga vinte - shërbyesit, që e kishin mbushur ujin, e dinin - kryetari i tryezës e thirri dhëndrin dhe i tha: “Çdo njeri më parë vë në tryezë verën e mirë e, kur t’i nxehë pija, sjell verë më të keqe. Ti e paske ruajtur verën e mirë deri tani!” Kjo qe mrekullia e parë e Jezusit, të cilën e bëri në Kanë të Galilesë; e dëftoi lavdinë e vet dhe nxënësit e tij besuan në të. (Gjoni 2, 1-11)

Edhe Shën Pali e konfirmon themelimin e këtij Sakramenti...

- Po ashtu, që martesë tashmë për të pagëzuarit, për të krishterët, është bërë sakrament dhe si e tillë duhet të celebret, e konfirmon Shën Pali pak vite më vonë:
- *Gratë le t'u binden burrave të vet sikurse Zotit. Sepse burri është kryet e gruas sikurse edhe Krishti është kryet e Kishës - Ai, Shëlbuesi i Trupit. Pra, sikurse Kisha i nënshtrohet Krishtit, ashtu edhe gratë le t'u binden burrave të vet në gjithçka. Ju, o burra, duajini gratë tuaja sikurse Krishti e ka dashur Kishën dhe e ka flijuar vetveten për të për ta bërë të shenjtë duke e pastruar me larje dhe me fjalë, që të bënte gatë për vete një Kishë të lavdishme, të panjollë, të parrudhë, pa ndonjë gjë si këto, të jetë e shenjtë dhe e patëmetë. Në këtë mënyrë duhet që edhe burrat t'i duan gratë e veta - porsit trupin e vet. Kush e do gruan e vet, do vetveten. Sepse askurrë askush nuk e urren trupin e vet, por e ushqen dhe kujdeset për të, porsit Krishti për Kishën. Sepse jemi gjymtyrët e Trupit të tij. 'Për këtë arsye njeriu do ta lërë babain dhe nënën e do të jetojë bashkë me gruan e vet e të dy do të jenë një trup i vetëm.' **Ky është mister i madh: e kam fjalën në lidhjen e Krishtit me Kishën.***

(Letra e Shën Palit drejtuar Efesianëve, 5, 22-32)

KUSH E CELEBRON SAKRAMENTIN E MARTESËS?

- Përsa i përket Sakramentit të Martesës, janë nusja dhe dhëndrri ata të cilët janë ministrat e Sakramentit të Martesës! Nusja dhe dhëndrri i japin njëri tjetrit sakramentin e Martesës, duke shprehur përpara Kishës konsensusin e tyre, pra pëlqimin, miratimin reciprok: dmth që secili prej tyre dëshiron dhe ka vendosur lirisht që të martohet me tjetrin. Pra, nuk është prifti ai që i marton, dmth që ju jep sakramentin e martesës dhëndrrit e nuses, por janë ata të dy që ja japin njëri tjetrit.
- Prifti (më saktë akoma, famulltari) duhet të jetë i pranishëm në celebrimin e sakramentit të Martesës sepse është ai që merr pëlqimin (miratimin) reciprok të dhënë nga nusja e dhëndrri dhe u jep bekimin atyre.

KUR ËSHTË I VLEFSHËM SAKRAMENTI I MARTESËS?

Për të celebruar një sakrament martesë të vlefshëm, duhet që ministrat e këtij sakramenti të jenë:

- **një burrë dhe një grua** (martesë monogamike, vetëm midis individëve të seksit mashkull dhe femër)
- **të pagëzuar**
- **në gjendje të lirë** (jo të lidhur me një martesë tjetër):
- **të shprehin lirisht konsensusin (pëlqimin/miratimin) e tyre.**

Pa konsensus, nuk ka Martesë!

Konsensusi është një element i domosdosshëm: është një akt njerëzor me anë të së cilit bashkëshortët i jepen njëri tjetrit: "Unë të marr ty për gruan time"... "Unë të marr ty për burrin tim". Ky konsensus që lidh dy bashkëshortët plotësohet tërësisht në faktin që realisht ata të dy bëhen një "trup i vetëm". Konsensusi duhet të jetë një akt vullnetar i secilit nga palët, që duhet të jetë i lirë nga çdo lloj dhune apo presioni (fizik, psikologjik) apo detyrimi të jashtëm.

Nqs ky element themelor mungon, sakramenti i Martesës nuk është i vlefshëm: kjo do të thotë që nuk është celebruar asnjë lloj martesë, dy individët nuk janë të martuar dhe martesë në këtë rast është "null".

A mund të anulohet Sakramenti i Martesës?

Kisha nuk ka të drejtë të anullojë një Sakrament Martese që është i vlefshëm, kurrë dhe në asnjë rast, por mund të të anullojë vetëm ato martesë që zbulohen të kenë qenë të pavlefshme (pra që në fakt nuk është kryer aspak Sakramenti i Martesës).

Më saktë, thuhet që Kisha në këto raste "deklaron null" këto Martesa në kishë, ose jep vendimin e nullitetit të martesave.

A hand is shown tearing a piece of paper with a silhouette of a person on it. The paper is being held by a hand on the right, and the tear is being made by a hand on the left. The background is a wooden surface. A semi-transparent white circle is overlaid on the left side of the image, containing text.

Cilat janë arsyet për të cilat një martesë është e pavlefshme?

Tre janë arsyet kryesore për të cilat një martesë është e pavlefshme (null):

1. Për difekt në konsensus
2. Kur ka një pengesë vendimtare
3. Difekt substancial në formë

PËR DIFEKT NË KONSENSUS

Konsensusi (pëlqimi/miratimi) duhet të jetë i vullnetshëm, reciprok, i lirë dhe i sigurtë midis burrit e gruas: kur ky mungon, ose është me difekt në formë ose në substancë, martesë është e pavlefshme.

Këto difekte mund të jenë:

- **Injorancë mbi natyrën e martesës dhe të detyrimeve të saj:** që martesë është e përhershme, midis një mashkulli dhe femre, që është e drejtuar drejt riprodhimit etj

- **Gabim mbi personin ose mbi cilësitë e tij që janë themelore për konsensusin:**

mangësi në përdorimin e arsyes,

mangësi në aftësinë e gjykimit,

mangësi të natyrës psikike,

gabim mbi një ose disa cilësi të personit që janë esenciale për konsensusin e palës tjetër

nqs njëra palë i fsheh qëllimisht tjetrës fakte të rënda si psh që ka një sëmundje ngjitëse ose të pashërueshme, që ka një stil jetese shumë të gabuar, që ka ose ka patur probleme të rënda me drejtësinë, ose kur gruaja e gënjen burrin me të cilin do martohet që është shtatzënë me të por në fakt nuk është e vërtetë

- **Simulimi:**

kur njëri bën gjasmë/shtiret se po martohet ose se do të martohet (psh martohet vetëm për t'i bërë qejfin të tjerëve por në fakt s'ka aspak vullnetin e brendshëm për t'u martuar);

kur njëri ose të dyja palët që martohen përjashtojnë fëmijët (pra kanë vendosur që përpara martesës që nuk duan të kenë fëmijë);

kur përjashtohet pazgjidhshmëria e martesës;

kur përjashtohet besnikëria e martesës (dmth që burri/gruaja është krejtësisht i vendosur që nqs ka probleme, mund të divorcohet pa problem me gruan, ose kur burri (ose gruaja) ka një lidhje me një njeri tjetër që përpara martesës dhe ja fsheh palës tjetër

- **Dhuna dhe frika:** kur një njeriu, për arsye të ndryshme, i ushtrohet dhunë fizike/psikologjike e madhe dhe pa rrugëzgjdhje të tjera për palën e kërcënuar, për ta detyruar të martohet

KUR KA NJË PENGESË VENDIMTARE

- **pengesa e moshës:** Burri para moshës 16 vjeçare dhe gruaja para moshës 14 vjeçare (që i kanë mbushur) nuk mund të bëjnë martesë të vlefshme
- **pengesa e impotencës:** impotencë e përhershme dhe që përpara martesës që të bëhet akti seksual (si nga ana e burrit ashtu edhe e gruas), absolute dhe relative
- **pengesa e një martese tjetër:** kur të paktën njëra palë është e martuar në kishë, edhe pse kjo martesë mund të mos jetë konsumuar akoma
- **pabarazia e kulteve fetare:** martesë midis një njeriu të pagëzuar në Kishën Katolike dhe një jo të pagëzuarit është e pavlefshme (por ka disa gjëra të tjera që duhet të thuhet në lidhje me këtë pikë)
- **pengesa e Urdhrit të shenjtë:** kur një njeri ka marrë në mënyrë të vlefshme Sakramentin e Urdhrit të Shenjtë, nuk mund të martohet
- **pengesa e betimit publik i përhershëm për dëlirësinë:** këtu futen të gjithë ata që kanë bërë betim publik të përhershëm në një institucion fetar për dëlirësi, sikurse janë psh. frotërit e murgeshat
- **grabitja e gruas me qëllimin për t'u martuar me të me zor**
- **pengesa e krimit:** kur njëra palë vret gruan e vet ose burrin e palës tjetër për t'u martuar me atë grua
- **pengesa e lidhjeve të gjakut:** në linjën e drejtë, martesë është e pavlefshme si në pasardhësit ashtu në paraardhësit, si të ligjshëm ashtu edhe nga natyra; në linjën kolaterale, martesë është e pavlefshme deri në gradën e katërt (përfshirë kjo e fundit).
- **pengesa e afërsisë:** afërsia në linjën e drejtë në çdo lloj grade e bën martesën e pavlefshme
- **Pengesa e ndershmërisë publike**
- **Pengesa e afërsisë ligjore:** nuk mund të martohen, në linjë të drejtë ose në gradën e dytë kolaterale, ata që lidhen nga farefisnia ligjore që rrjedh prej adoptimit.

Shembuj të lidhjeve të gjakut e të afërsisë

LIDHJET E GJAKUT:

- linja e drejtë e gradës së parë: prindër e fëmijë
- linja e drejtë e gradës së dytë: gjyshi e nipat
- linja kolaterale e gradës së dytë: motër e vëlla
- linja kolaterale e gradës së tretë: xhaxha e nip
- linja kolaterale e gradës së katërt: kushërinjtë

LIDHJET E AFËRSISË:

- afërsia në linjën e drejtë (grada e parë): vjehrri me nusen; vjehrra me dhëndrrin

DIFEKT SUBSTANCIAL NË FORMË

- Një nga elementet për vlefshmërinë e Sakramentit të Martesës është prania e priftit (famulltarit) ose e një delegati të tij.
- Po ashtu, për të qenë i vlefshëm Sakramenti, duhet të jenë të pranishëm përveç priftit famulltar, edhe dy dëshmitarët e martesës.

Roli i dëshmitarëve të martesës nuk është sikurse roli i famullit/famulleshës, prandaj mund të zgjidhen pa ndonjë kriter të veçantë të përcaktuar nga Kisha. Roli i dëshmitarit të martesës është esencialisht vetëm një akt juridik, pra të dëshmojë nëpërmjet firmës së tij që martesë është kryer.

Por gjithashtu prania e dëshmitarëve (si edhe e priftit) gjatë Martesës është simbol i eklesialitetit të asaj që po kremtohet: pra që sakramenti i Martesës është një realitet kishtar. Për këtë arsye do të ishte që edhe dëshmitarët të rrëfehen dhe të kungohen në ditën e kryerjes së Martesës e të shoqërojnë me lutjet e tyre ata që martohen.

KUR ËSHTË I LIGJSHËM SAKRAMENTI I MARTESËS?

- **VLEFSHMËRIA E SAKRAMENTIT** (në latinisht. *ad validitatem*):

Sakramenti i Martesës jo i vlefshëm (nuk është kryer fare): kur mungojnë një ose disa nga elementet e lartpërmendura të domosdoshme për vlefshmërinë e Sakramentit

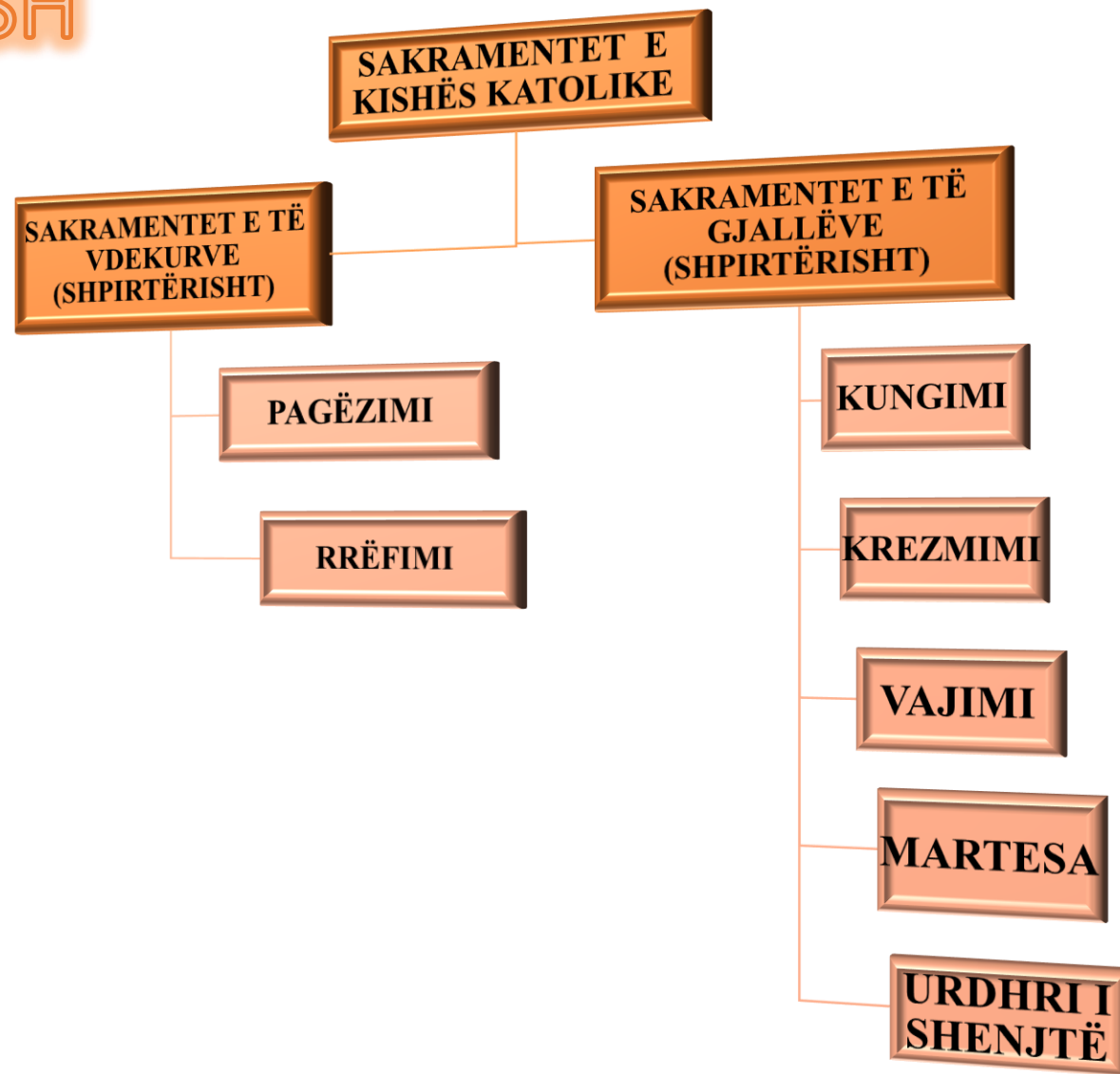
- **LIGJSHMËRIA E SAKRAMENTIT** (në latinisht *ad liceitatem*)

Sakramenti i Martesës jo i ligjshëm: kur dy individët martohen në mënyrë të vlefshme, por në mëkat të rëndë.

ÇA DO TË THOTË KJO?...

DY GRUPE SAKRAMENTESH

Sakramentet e të vdekurve shpirtërisht: mund të merren kur njeriu nuk është në hir të Zotit (pra kur është në gjendje mëkati të rëndë)

Sakramentet e të gjallëve shpirtërisht: duhet të merren vetëm në hir të Zotit

KUR ËSHTË I LIGJSHËM SAKRAMENTI I MARTESËS?

- Sakramenti i Martesës, duke qenë një Sakrament i të gjallëve (shpirtërisht), duhet të merret në hir të Zotit, jo në gjendje mëkati të rëndë.
- **Nqs merret në gjendje mëkati të rëndë, bëhet sakrilegj dhe për më tepër, bëhet jo i ligjshëm dhe jo i frytshëm ky Sakrament.**
- Kjo do të thotë, se edhe pse është i vlefshëm dhe dmth në asnjë mënyrë, kurrë, nuk mund të shpallet null, është jo i ligjshëm dhe jo i frytshëm, pra hiri i Zotit specifik (martesa sakramentale është "mjet hiri specifik") që merret nëpërmjet Sakramentit të Martesës në këtë rast nuk i jep frytet e veta, pasi gjen një pengesë të madhe që është mëkati i rëndë.

CILA JANË KËRAKTERISTIKAT E SAKRAMENTIT TË MËRTESES?

Monogamia

Martesa e krishterë është monogamike, pra lidhja martesore midis një burri dhe një gruaje është unike dhe eksklusive.

Këtu hidhen poshtë të gjitha opinionet e kundërta, sidomos ato që mbështesin poligaminë ose forma të tjera të dashurisë "së lirë" (e ashtuquajtura "free love") siç mund të jenë polidashuria (si psh çiftet me mentalitet "të hapur"), polibesnikëria, martesa në grup etj.

Duhet të shtojmë faktin që uniteti dhe ekskluziviteti i martesës garantohet edhe nga fakti që dinjiteti i burrit dhe i gruas për Zotin dhe për Kishën është krejt i njëjtë: pra burri e gruaja kanë dinjitet të njëjtë!

Në këtë mënyrë duhet që edhe burrat t'i duan gratë e veta - pors trupin e vet. Kush e do gruan e vet, do vetveten. Sepse kurrë askush nuk e urren trupin e vet, por e ushqen dhe kujdeset për të, pors Krishti për Kishën.

(Letra e Shën Palit drejtuar Efesianëve, 5, 28-29)

Pazgjidhshmëria

Atëherë iu paraqitën disa farisenj dhe, me qëllim që ta sprovonin, e pyetën: “A është e lejueshme ta lëshojë burri gruan për ndonjë arsye.” Jezusi iu përgjigj: “A nuk keni lexuar: Krijuesi, kur i krijoi në fillim i krijoi mashkull e femër e tha: ‘Për këtë arsye njeriu do ta lërë babain e nënën e vet e do të jetojë me gruan e vet e të dy do të jenë vetëm një trup?’ Kështu ata nuk janë më dy, por një trup i vetëm. Prandaj: çka Hyji bashkoi, njeriu të mos e ndajë!”

(Mateu 19, 3-6)

Këto janë vargjet e ungjillit sipas Mateut në të cilat flitet për pazgjidhshmërinë e sakramentit të Martesës.

Pikërisht në këto fjalë të Jezusit, që nuk lënë vend për keqkuptime, bazohet një nga karakteristikat kryesore të martesës sakramentale që është pazgjidhshmëria.

Pra, në fenë katolike, për të pagëzuarit në Kishën Katolike, nuk është i lejuar divorci dhe as nuk mund të flitet për divorc, nuk ekziston fare, duke qenë se martesë në kishë është e pazgjidhshme, e pandashme: nëq bëhet martesë në kishë (normalisht duhet të jetë e vlefshme), nuk mund të zgjidhet nga askush, sepse është Hyji që e ka themeluar dhe është Hyji që i lidh këto dy njerëz.

Të kam marrë në krahë, të dua, të preferoj ty para vetë jetës sime. Në fakt, ekzistenca e tanishme është si një fllad kalimtar dhe dëshira ime më e madhe është që ta kaloj me ty në mënyrë që të kem sigurinë që nuk do të jemi të ndarë në jetën e ardhshme... E vë dashurinë ndaj teje sipër gjithçkaje dhe asgjë tjetër nuk do të ishte më e dhimbshme për mua se sa të mos jem përherë në sintoni me ty!

(Shën Gjon Gojëarti: dedikim I të fejuarve)

Besnikëria

"Në shtëpi nxënësit e pyetën përsëri për të njëjtën gjë. Ai u tha: "Kush e lëshon gruan e vet e merr një tjetër, bën kurorëthyerje kundër së parës. Po qe se edhe gruaja e lëshon burrin e vet e martohet me një tjetër, bën kurorëthyerje." (Marku 10, 10-12)

Një karakteristikë tjetër e martesës sakramentale është besnikëria e bashkëshortëve. Pra, ashtu sikurse për monogaminë dhe pazgjidhshmërinë, dy bashkëshortët duhet të dinë se në një martesë të krishterë bashkëshortët duhet t'i qëndrojnë besnik njëri tjetrit.

Tradhtia bashkëshortore, sidomos në ditët tona, është diçka që po përhapet gjithnjë e më shumë dhe për shkak të përhapjes masive, shoqëria e sotme e "banalizon" apo e "nënvlerëson" këtë fenomen.

Sado që të kërkojmë ta nënvlerësojmë, ta banalizojmë, kurrsesi nuk do të mund të eliminojmë pasojat negative tepër të rënda që shkaktojnë në shpirtin e secilës palë (pra edhe të palës që tradhton, jo vetëm të asaj që tradhtohet) e mbi të gjitha, në shpirtin e fëmijëve të çiftit, nqs ata kanë fëmijë.

Pavarësisht drejtësisë relative të normave ligjore njerëzore të caktuara më parë kundrejt tradhtisë, sepse njeriu bën gjëra imperfekte dhe qëllimet me të cilat i bën jo gjithnjë janë të mira dhe të drejta, por me të vërtetë gjatë viteve e në kultura e fe të ndryshme, tradhtia është parë si një cënim i rëndë i diçkaje të shenjtë dhe tepër të rëndësishme, siç është besnikëria e bashkëshortëve.

Atëherë skribët e farisenjtë i sollën para një grua të zënë në kurorëshkelje. E vunë në mes dhe i thanë: "Mësues, kjo grua u zu ndërsa po bënte mëkatën e kurorëshkeljes. Në Ligj Moisiu na urdhëroi që të tillat të vriten me gurë. Po ti çka thua?" Folën kështu për ta vënë në provë që të kishin për çka ta padisnin. Jezusi u përkul e filloi të shkruajë me gisht në dhe. E, pasi ata vijonin ta pyesnin, ai iu drejtua e tha: "Kush është prej jush pa mëkat, le ta gjuajë i pari gurin në të!" Përsëri u përkul e vazhdoi të shkruajë me gisht në dhe. Ata, kur e dëgjuan përgjigjen, nisën një nga një të largohen duke filluar prej më të vjetërve. Jezusi mbeti vetëm - dhe gruaja që po qëndronte në këmbë në mes. Jezusi iu drejtua dhe i tha: "Grua, ku janë ata? Askush nuk të dënoi?" "Askush, Zotëri!" - iu përgjigj ajo. "As unë nuk po të dënoj - i tha Jezusi - Shko, por tani e tutje mos mëkato më!"

Gjoni 8, 3-11

A lejohet divorci i të martuarve në kishë?

Ka raste kur bashkëshorti/ja tradhtohet (sidomos kur tradhtohet në mënyrë të vazhdueshme dhe pa asnjë lloj shenjë pendimi), si edhe në raste të tjera të rënda si psh kur burri luan bixhoz duke shpërdoruar të gjitha paratë e familjes, kur përdor drogë/alkol/ është i dhunshëm etj atëhere Kisha LEJON që të bëhet ndarja fizike: pra dy bashkëshortët të mos bashkëjetojnë më njeri tjetrin.

Kjo gjë lejohet për të ruajtur integritetin e palës së tradhtuar ose të fëmijëve që mund të kenë, ose të gjendjes ekonomike/trashëgimisë së familjes, që përndryshe do vihej në rrezik të rëndë. Edhe pse mund të jenë të ndarë fizikisht ose me letra, prapëseprapë përpara Zotit ata vazhdojnë të jenë të martuar, sepse martesë në kishë është e pazgjidhshme.

Për Kishën Katolike, për të pagëzuarit është e vlefshme vetëm martesë në kishë. Kjo do të thotë që martesë vetëm në gjendje civile midis dy të pagëzuarve është kanonikisht null.

Kështu që, nqs një burrë është i martuar në kishë, divorcohet civilisht me gruan e tij dhe rimartohet në gjendje civile me një tjetër, ky burrë përpara Zotit dhe Kishës vazhdon të jetë i martuar me gruan e parë dhe martesë me gruan e dytë nuk është aspak e vlefshme: për Kishën është sikur të mos ekzistonte. E para sepse vetëm martesë në kishë është e vlefshme për të pagëzuarit, e dyta sepse martesë në kishë është e pazgjidhshme dhe përgjithmonë ata të dy do të jenë të martuar para Zotit. Si rrjedhojë, kjo marrëdhënie me një grua tjetër (edhe pse serioze, përbiles të martuar civilisht) konsiderohet si një tradhti bashkëshortore e vazhdueshme nga ana e burrit.

CILAT JANË QËLLIMET E SAKRAMENTIT TË MARTESËS?

- Kur flasim për qëllimet/objektivet e Sakramentit të Martesës, duhet të dallojmë midis dy lloj objektivesh: i fundit dhe i afërt.
- **Qëllimi përfundimtar dhe themelor i Sakramentit të Martesës është shenjtërimi i dy bashkëshortëve.** Pra, martesë natyrore është ngritur nga vetë Jezu Krishti në dinjitetin e një Sakramenti pikërisht që nëpërmjet këtij mjeti hiri specifik, dy bashkëshortët të shenjtërohen reciprokisht, gjithnjë me ndihmën e Zotit.
- **Qëllimi i afërt i martesës është perfeksionimi reciprok,** që ka të bëjë si me anën afektive dhe njerëzore, pra që bashkëshortët ndihmojnë njeri tjetrin nga ana njerëzore, por edhe konkretisht me anën intime, atë të marrëdhënieve seksuale, të cilat duhet të jenë të hapura ndaj jetës. Pra, **qëllimi i dytë i afërt i martesës është riprodhimi dhe edukimi i fëmijëve.**

Aktet seksuale gjatë martesës duhet të jenë të hapura ndaj jetës, dmth bashkëshortët nuk duhet të përdorin asnjë lloj kontracepsioni.

A MUND TË MARTOHEN NË KISHË DY NJERËZ ME FE TË NDRYSHME?

Përsa i përket martesës midis një të pagëzuari katolik dhe një të pagëzuari të një feje tjetër të krishterë (ortodokse, protestante), që quhet martesë mikse (e përzier), martesë në Kishë mund të bëhet dhe është e vlefshme.

Sidoqoftë këto martesë për të qenë të ligjshme (kemi folur për ndryshimin midis vlefshmërisë dhe ligjshmërisë së martesës në Kishë) kanë nevojë për një liçencë të caktuar nga autoriteti përkatës i Kishës.

A MUND TË MARTOHEM NË KISHË DY NJERËZ ME FE TË NDRYSHME?

- Përsa i përket martesës në kishë midis një të pagëzuari katolik dhe një jo të pagëzuari (musliman, budist, hinduist, i pafe etj) kjo martesë quhet martesë me pabarazi kulti dhe sipas Kodit Kanonik të Kishës, **ekziston një pengesë në këtë lloj martese, për të cilën martesa midis dy individëve të tillë është e pavlefshme.**
- Pra, martesa është e pavlefshme në Kishë, por, nëpërmjet një autorizimi të caktuar mund të hiqet kjo pengesë dhe e bën të vlefshëm martesën në Kishë. **Ky autorizim mund të jepet, por duhet të kemi parasysh që duhet të plotësohen këto "kriteret":**
 1. Pala katolike të deklarohej e gatshme që të largojë rrezikun e braktisjes së fesë së vet dhe të pretojë sinqerisht që do të bëjë ç'është e mundur nga ana e saj, në mënyrë që të gjithë fëmijët të jenë të pagëzuar e të edukuar në Kishën Katolike
 2. Pala jo e krishterë le të jetë e informuar në lidhje me këto pretime që do të bëjë pala katolike, që të jetë e ndërgjegjshme mbi premtimin dhe detyrimin e palës katolike
 3. Të dyja palët duhet të dinë karakteristikat dhe qëllimet kryesore të martesës, që nuk duhet të përjashtohen nga asnjëra palë.

Konferenca Episkopale ka rolin që të përcaktojë mënyrën se si duhet të bëhen këto deklarata dhe pretime, dhe formën se si pala jo e krishterë do të informohet.

A MUND TË MARTOHEN NË KISHË DY NJERËZ ME FE TË NDRYSHME?

Kisha Katolike, siç bën një nënë e vërtetë me bijtë e saj, që i informon për rreziqet e zgjedhjeve që bijtë e saj (të pagëzuarit katolikë) mund të bëjnë dhe për pasojat e këtyre zgjedhjeve, duke i këshilluar me dashuri, nuk i këshillon, edhe pse po ashtu nuk i ndalon, të pagëzuarit katolikë që të martohen me një person të një feje tjetër, qoftë ajo e krishterë jokatolike, por aq më tepër me një person të një feje jo të krishterë.

Kjo sepse mund të gjenden vështirësi të mëdha në mirëkuptimin ose në pranimin e kriterëve të sakramentit të martesës nga ana e palës së krishterë jo katolike ose aq më tepër në rastin e palës jo të pagëzuar, sepse vijnë nga një botëkuptim dhe një mentalitet tjetër, që mund të influencojë si marrëdhënien e dy bashkëshortëve, ashtu edhe rritjen e edukimit e fëmijëve, që për palën katolike është një detyrim që t'i edukojë, përta të jetë e mundur, në fenë katolike.

Dhe, për shkak të këtyre tensioneve që mund të lindin, për të cilat Kisha Katolike, duke qenë një nënë e vërtetë është në dijeni, mund të shfaqet në të dyja palët një tundim i vërtetë: ai i indiferencës fetare.

MARTESA CIVILE MIDIS TË PAGËZUARVE

A është e vlefshme martesë civile?

- Martesa vetëm në gjendje civile midis dy të pagëzuarve nuk është e vlefshme në Kishë, pra për Kishën Katolike një martesë e tillë është kanonikisht null.
- Kjo do të thotë që nëq këta dy njerëz të pagëzuar nuk janë të martuar në Kishë, në sytë e Kishës dhe të Zotit është sikurse të ishin të pamartuar, "single" dhe kështu që nuk mund të frekuentojnë Sakramentet e Kishës Katolike. Pra, edhe pse të pagëzuar katolikë, nuk mund të bëjnë as Rrëfimin, as nuk mund të marrin Kungimin duke qenë se janë në një gjendje shpirtërore të vazhdueshme mëkati të rëndë, sepse marrëdhëniet seksuale që ata kryejnë, edhe pse brenda një martese civile, janë mëkat.

MARTESA CIVILE MIDIS TË PAGËZUARVE

Po nqs dy njerëz, të pagëzuar, janë të martuar vetëm në gjendje civile, por vjen një moment e vendosin të martohen në kishë, si i bëhet?

- Martesa e dy të pagëzuarve vetëm në gjendje civile është KANONIKISHT null, dmth jo absolutisht null pra null për shkak të një çrregullsie.
- Kjo do të thotë që edhe pse martesa e tyre vetëm në gjendje civile është null, në momentin që ato e rregullojnë këtë çrregullsi, mund të martohen në kishë.
- Në këtë rast, për të marrë Sakramentin e Martesës, mund të bëhet ajo që e quajmë *sanatio in radice*, pra që martesa civile midis dy të pagëzuarve katolikë, për ndërhyrjen e Ipeshkvit, bëhet Sakrament i Martesës. Kjo mund të bëhet direkt, (pasi janë përgatitur mirë të dy), pra edhe pa ritualin tipik fetar në Kishë.

MARTESA CIVILE MIDIS TË PAGËZUARVE

A mund të bëhet *sanatio in radice* për ata çifte që bashkëjetojnë por nuk janë të martuar në gjendje civile?

- Jo.
- Edhe pse martesë civile midis dy të pagëzuarve është kanonikisht null, Kisha e njeh që një martesë civile nuk është njësoj si një bashkëjetesë, pasi e vlerëson faktin që të dyja palët janë angazhuar për një lidhje më serioze, që ka të bëjë me disa të drejta dhe detyra edhe përpara shoqërisë civile.
- Për këtë arsye për martesën civile mund të bëhet *sanatio in radice*, kurse për bashkëjetesën jo.

MARTESA CIVILE MIDIS TË PAGËZUARVE

Nqs një njeri i martuar vetëm civilisht divorcohet, a mund të martohet në Kishë me një njeri tjetër?

- Po.
- Nqs një çift të pagëzuarish që ka qenë i martuar vetëm në gjendje civile divorcohen nga njëri tjetri, ata (secili prej tyre) mund të marrë Sakramentin e Martesës në kishë me një person tjetër.
- Kjo për arsyen që martesë e tyre vetëm civile për Kishën ka qenë kanonikisht null, dmth nuk kanë qenë kurrë të martuar, por të lirë, "single". Atëhere, ata mund të martohen në Kishë si çdo njeri tjetër i lirë apo "single".

MARTESA CIVILE MIDIS TË PAGËZUARVE

Po një njeri i martuar në gjendje civile, që kanë qenë i martuar përpara në Kishë me një tjetër, si konsiderohet për Zotin e për Kishën?

Duke qenë se Sakramenti i Martesës është i pazgjidhshëm, nqs kryhet në mënyrë të vlefshme, burri e gruaja do të jenë të tillë përpara Zotit deri në momentin e vdekjes së njërit prej tyre, edhe pse ata mund të ndahen në gjendje civile o të rimartohen me një njeri tjetër në gjendje civile.

Kështu që martesë vetëm civile me gruan/burrin tjetër përveçse kanonikisht null, është edhe një tradhti jashtëmartesore e vazhdueshme, kështu që ai/ajo që rimartohet në gjendje civile në asnjë mënyrë nuk mund të marrë pjesë në Sakramentet e Kishës Katolike (Rrëfimi, Kungimi).

Po ashtu, nqs të rimartuarit në gjendje civile kanë fëmijë midis tyre, sidomos kur janë të vegjël, për të mos e prishur më tej ekuilibrin e familjes së re të krijuar, sidomos të fëmijëve të pafajshëm që kanë nevojë për praninë e dy prindërve, mund të jetojnë së bashku

dhe mund të marrin Rrëfimin e Kungimin vetëm nqs jetojnë si vëlla e motër (pra nuk duhet të kenë marrëdhënie seksuale midis tyre) dhe nqs Sakramentet i marrin në një Kishë tjetër larg vendit ku ata jetojnë. Kjo për të mos krijuar skandal midis besimtarëve që mund t'i njohin mirë ata dhe situatën e tyre

FAMILJA: KISHË SHTËPIAKE

Në Koncilin e Vatikanit II familja është quajtur, sipas një shprehjeje antike, "*Ecclesia domestica*", pra "Kishë shtëpiake".

Në fillimet e krishtëritimit feja është përhapur pikërisht kështu, nëpër familje: psh, njëri i familjes takonte një nxënës të Jezusit ose ndonjë apostull, atëhere bëhej i krishterë, shkante në shtëpi plot me Shpirtin e Shenjtë dhe ktheheshin dhe besonin në Jezusin edhe familjarët e tij. Në Perandorinë Romake, në kohët kur krishtërimi po përhapej dhe të krishterët persekutoheshin e vriteshin, familje të tëra të krishtera martirizoheshin, sepse as nëna, as babai, as fëmijët nuk donin ta mohonin fenë e krishterë

FAMILJA: KISHË SHTËPIAKE

"Në Cezare ishte një njeri me emër Kornel, kapiten i togës së quajtur "Italike", njeri i përshpirtshëm dhe që besonte në Hyjin, si ai ashtu edhe familja e tij. I ndante popullit shumë lëmoshë dhe vazhdimisht i lutej Hyjit. Ai pa qartë në një vegim diku rreth orës nëntë të ditës se si engjëlli i Hyjit hyri tek ai dhe i tha. "Kornel!" "Urdhëro, Zotëri!" - ia ktheu Korneli duke ia ngulur sytë i frikësuar. "Lutjet e tua dhe lëmoshët kanë arritur para Hyjit - iu përgjigj engjëlli - dhe ai të ka kujtuar. Ti tani dërgoju disa njerëz në Jopë dhe grishe Simonin që quhet Pjetër. Ai gjendet te një farë Simoni, lëkurëtar, që e ka shtëpinë afër detit." Posa shkoi engjëlli që foli me të, kapiteni i grishi dy shërbëtorë dhe një ushtarë të përshpirtshëm, prej atyre që i ishin dhënë për shërbim, u tregoi gjithçka dhe i nisi për në Jopë..."

..."Para katër ditësh - iu përgjigj Korneli - pikërisht në këtë kohë, thosha në shtëpinë time lutjet e orës nëntë, kur ia behu një njeri në petka të shkëlqyeshme, zuri vend para meje dhe tha: 'Kornel, u vështrua lutja jote dhe u kujtuan lëmoshët e tua para Hyjit. Dërgo, pra ndokënd në Jopë dhe grishe Simonin e quajtur Pjetër. Ai është mik në shtëpinë e Simonit lëkurëtar, afër detit.' Menjëherë dërgova njerëzit për ty dhe ti bëre mirë që erdhe. Ja, pra, të gjithë jemi bashkuar para Hyjit për të dëgjuar gjithçka Zoti të ka urdhëruar..."

...Ndërsa Pjetri ende po i thoshte këto fjalë, Shpirti Shenjt zbriti mbi të gjithë ata që po dëgjonin predikimin. Besimtarët e rrethprerë që kishin ardhur me Pjetrin, u çuditën kur panë se edhe në paganë u ndikua dhurata - Shpirti Shenjt. (Veprat e Apostujve, 10, 1-8; 30-33; 44-45)

FAMILIJA: KISHË SHTËPIAKE

Zoti na thërret, ne, secilit prej nesh, që ta ndihmojmë për të kthyer familjarët tanë, së pari.

Dhe mbi të gjitha, thërret prindërit dhe u jep detyrën që të edukojnë fëmijët e tyre në fenë e krishterë, jo vetëm duke i çuar në Katekizëm, por duke u bërë vetë ata mësuesit e parë të fesë të fëmijëve të tyre, më shumë se me fjalë, me vepra, me shembullin dhe sidomos me lutjet e tyre, që është tepër e këshillueshme që të bëhen së bashku, në vatrën familjare.

Një familje me rrënjë të krishtera dhe që i transmeton dashurinë për Krishtin fëmijëve të vet, është baza për thirrjet e ndryshme brenda Kishës, është pra baza për vetë Kishën, sepse familjet e krishtera janë fillimi i Kishës Katolike, por edhe vazhdimi i saj, sepse ministrat e Kishës Katolike janë bij dhe bija të disa prindërve, të disa familjeve, në të cilat janë rritur dhe edukuar në fe.

A FUNKSIONON ME TË VËRTETË KY SAKRAMENT, DUKE PARË SHKATËRRIMET E MARTESAVE E TË FAMILJEVE, APO JO?!

Ne shikojmë, sidomos në kohët e fundit, shkatërrimin e martesave të ndryshme, që mbartin në vetvete shumë probleme, plagë, shkatërrime njerëzore dhe shpirtërore, materiale dhe ekonomike.

Si ka mundësi, Jezu Krishti a e ka krijuar martesën për shenjtërimin e dy bashkëshortëve? A funksionon ky Sakrament apo jo?!

Sakramenti i Martesës e ka fuqinë e vet sepse është një mjet hiri specifik, që shërben pikërisht për të na dhënë një ndihmë "extra" kur na dalin përballë probleme, situata dhe tundime të ndryshme, për të përballuar jetën bashkëshortore dhe familjare në mënyrën më të mirë, më të shenjtë të mundshme, ashtu siç do Zoti për ne.

Por, hiri na ndihmon kur ne i hapim dyert e zemrës sonë atij: një martesë është jo e ligjshme kur bëhet në mënyrë të vlefshme, por në gjendje mëkati të rëndë, kështu që hiri i Sakramentit të Martesës gjen një pengesë të madhe (mëkati i rëndë) dhe nuk mund të japë frytet e tij dhe nuk i jep, derisa të kthehen bashkëshortët në hir të Zotit, duke larguar mëkatin e rëndë nga jeta e tyre.

Problemet që ne shikojmë nga jashtë nuk janë thelbi, por thelbi i problemit është se nuk jetojmë në hir të Zotit, se nuk kemi hequr mëkatin e rëndë nga jeta jonë dhe nga martesa jonë dhe nuk ja kemi hapur rrugën hirit të Sakramentit të Martesës.

**Eminem pështyn
mbi “onion rings”
së një zonje të
paedukatë
Nga klipi “The
Real Slim Shady”**

T’i mbyllim dyert e zemrës sonë hirit të Sakramentit është sikur të pështyjmë në një pjatë ushqimin që na e kanë përgatitur me shumë dashuri!

Çfarë duhet të bëjmë atëhere?

Për ata që tashmë janë të martuar në kishë ose bashkëjetojnë ose janë martuar në gjendje civile dhe e shikojnë se ka diçka që nuk shkon në martesën e tyre, që duan të kapin këto raste që Krishti ju ofron,

së pari le të pendohen për mëkatet e tyre, edhe ato të bëra më përpara martesës së tyre

dhe le të rregullojnë, nqs është nevoja, pozitën e tyre në lidhje me Kishën: pra le të martohen në kishë (me mundësitë përkatëse).

Le të rikthehen kështu në hir të Zotit, në miqësi të thellë me Krishtin dhe t'ja lënë në dorë martesën e tyre Krishtit, ai do ta udhëheqë atë sikurse një pilot i mirë e çon avionin në pikëmbërritjen e duhur.

Çfarë duhet të bëjmë atëhere?

Për ata që janë akoma të fejuar ose edhe single dhe mendojnë të martohen një ditë, të kenë parasysh që të "rregullojnë" situatën e gjendjes së shpirtit të tyre përpara Zotit dhe Kishës, duke u rikthyer në miqësi me Zotin (pra, në hirin e tij), duke larguar nga jeta e tyre mëkatin e rëndë dhe duke jetuar në mënyrë të tillë që të arrijnë para alterit në mënyrë të denjë (të paktën për aq sa është e mundur për një krijesë).

Të jemi të sigurtë që Zoti do e bekojë një martesë të tillë me fryte e të mira të përkohshme e të përhershme. Këtë e ka garantuar vetë Jezu Krishti në ungjillin e Mateut:

Duke thënë që ai që e ndërton shtëpinë e tij (martesën) mbi shkëmb (vetë Jezu Krishti, miqësia me të) e ka të garantuar 100% nga Krishti që pavarësisht nga çdo lloj vështirësie (të përfaqësuar nga erërat, shiu, përrënjtë) kurrsesi kjo ndërtesë nuk do të rrëzohet.

Përkundrazi, ai që e ndërton shtëpinë (martesën) e vet mbi rërë (pra mbi diçka jo të qëndrueshme dhe e vetmja gjë e qëndrueshme në këtë jetë është dashuria e Jezu Krishtit), ndërtesa do të bjerë për shkak të provave të shumta që do të pësojë.

*Calcata, Itali, qytezë e
ndërtuar mbi shkëmb*

"Kështu, kushdo i dëgjon këto fjalë të mia dhe i vë në veprim, mund të krahasohet me njeriun e urtë, i cili e ndërtoi shtëpinë e vet mbi shkëmb. Ra shiu, u çuan përrenjtë, frynë erërat e u përplasën për atë shtëpi, por ajo nuk u rrëzua, sepse i kishte themelet në shkëmb. Kurse, ai që i dëgjon të gjitha këto fjalë të mia e nuk i vë në veprim, mund të krahasohet me njeriun e marrë, i cili e ndërtoi shtëpinë e vet mbi rërë. Ra shiu, u çuan përrenjtë, frynë erërat dhe u përplasën për atë shtëpi e ajo u rrëzua: rrënimi i saj qe i madh!" (Mateu 7, 24-27)

Faleminderit!

Për më tepër vizitoni
sitin:

www.beatoalano.it/al